

FLORIDAI

BAJTÁRSI HÍRADÓ

V.B. TAMÁSKA

XIII. évfolyam- 1.szám-1994-

vitéz Baranchi Tamáska Endre

A CSENDŐRSÉG sírásói .

=====

Február 14.-én volt a 113. CSENDŐRNAPunk és így gondolataimban visszatekintettem az elmúlt esztendőkre.

1945 óta elég sokat foglalkoztak és foglalkoznak a Csendőrség múltjával. Persze arról nem nagyon lehet olvasni, hogy több mint egy félévszázad alatt valami jót is tett a M. Kir. Csendőrség.- Azt már megszoktuk, hogy rólunk csak a rosszat lehet mondani és írni. Bár a kommunizmus csillaga már lehanyatlott, de a volt csendőrökre még 1994-ben sem jött el a virradat.

Hogyan is kezdődött a Csendőrség részére a sírásás ?

Még 1936-ban Moszkvában, a kommunista komintern gyűlésén hoztak egy olyan határozatot, hogyha Magyarországon a kommunisták veszik át az uralmat, első és legfontosabb feladat legyen a Csendőrség likvidálása.-

No de miért ?-

Ez a Testület 1881 óta becsülettel látta el az ország közbiztonságát. 1920-ban az elsők között jelentkeztek Szegeden a Horthy-féle Nemzeti Hadseregbe s ez időtől fogva valóban a kommunizmus első számú ellenségeiként kell elszámolni a Testület tagjait. Ez pedig Moszkva szemében igen nagy bűn volt. A patkányokként Magyarországról elmenekült kommunisták is csak gyűlölettel tudtak erre a Testületre visszaemlékezni.

A sírásásra az első kapavégést Moszkvában tették. De a kommunisták várták az alkalmat, -mint a hiénák és a sakalok a sötétben- hogy mikor is marhatnak bele a sebzett oroszlánba.-

1944 őszén aztán eljött az alkalom, amikor a szovjet csapatok árnyékában visszalopakodhattak Magyarországra a vörös hiénák.

1944 december 21.-én ült össze Debrecenben az Ideiglenes Nemzetgyűlés. Másnap délután már megalakult az Ideiglenes Nemzeti Kormány.- Ekkor még magyar felszterületen harcoltak honvédeink és csendőreink minden talp-alatti magyar rögért .-... Azonban a szovjet szuronyokra támaszkodó magyar maroknyi kommunista párt javasolta, hogy hozzanak létre egy pártközi konferenciát. Itt persze a hangadók a kommunisták voltak.-

1945 márciusában az utolsó pártközi konferenciának két napirendi pontja volt; a kormány felköltözése Budapestre és a Csendőrség kérdése.-

Rákosi- Roth Máttyás a konferencia alatt ezzel a kérdéssel fordult Marosán Györgyhez; "Mi a Szociáldemokrata Párt álláspontja a Csendőrségről

és mi a maga véleménye? "-

Marosán válasza; "Szét kell verni az egész bandát!"-

Rákosi; "-Ez a maga véleménye, vagy a pártjéé?"

Marosán; "A párté is, az enyém is."-

Lássuk tovább a sírásók névsorát; Veres Péter, Tildy Zoltán- a későbbi "pelástoros hóhér", Balogh István Péter, Erdei Ferenc, Kiss Roland, Takács Ferenc, Révai József, Parkas (Wolf) Mihály.- Szomorú, de ez is a történelem lapjaira tartozik, hogy a volt M. Kir. Tábornoki Karból is ketten a határozat mellett voltak; v. Baragho Gábor miniszter, -a M. Kir. Csendőrség volt Felügyelője és a halálos ítéletet szentesítette és aláírta Dálnoki Miklós Béla miniszterelnök, volt vezérezredes.

Veres Péter még hozzátette; "A reakciós Magyarországon nem volt gyűlöletesebb intézmény a csendőrségnél."-

Tildy Zoltán meg így fejezte be; "Itt a reakciós magyar uralkodó osztály gyűlölt intézményének megszüntetéséről van szó.- Igazságtalan lenne és botrányos, ha ez a gyűlölt intézmény vagy egyetlen csendőr is a demokratikus állammal, a néppel szemben valamiféle igényt támaszthatna."-

A kocka el volt vetve.-

A sírgödör készen állott s ebbe 45 évig hordták bele a volt Csendőrség tagjait.- Kegyelem nem volt.-

A régi "hét gyászmagyarnak" a fület és orrát levágták annakidején, de az itt felsorolt gyászmagyarok éltek életüket vigan a kommunisták kezére játszott Magyarországon. A 45 évi vörös propaganda pedig olyan véres lepedőt terített a Csendőrségre, hogy az még ma is meg van. A "változás" után sem akarják, vagy nem merik azt tisztára mosni.

Senki sem fogja azt talán felkutatni, hogy ártatlan magyar ember, -csak azért mert csendőr volt, - került a bosszualló, vérszomjas kommunisták kezére.

De hiszünk abban, hogy -az Isten malmái lassan, de biztosan őrölnék!-

Csendőrnapon, 1994, február 14.-én.

/csend-őr-szem /

HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL

MINDHALALIG!

A vezsenyi garabonciás

A nagykunok sem olyan magasak, mint az ember nevük után gondolná, de azért a szabadszállási, meg szentmiklósi kiskunokhoz mérve valóban termetesek. A nagykunok hazáját járom és a Szolnok körüli szabadságharc emlékeit gyűjtjük össze. Damjanich veressipkás honvédei, 1849. március 5-én, nagy győzelmet arattak az osztrák sereg felett. A Tisza Szállóban éjszakáztunk és Tiszavárkony a következő állomás. A hét végére azonban egy kis kirándulásra mentem Tisza-Vezsenyre, mert megakartam látogatni a híres Hajlati csárdát, ahol Pápainé volt a csárdásné, és akiről még ma is énekelnek a Tisza mellett. A másik főök pedig, a környéken mesélték, hogyan járták meg a vezsenyiek a garabonciás diákkal.

Gondos András kocsiján ügettünk a rázós, kövesúton, jókorát rövidítve, úgy számoltunk, hogy még a déli harangszó előtt beérünk a Vezsenyi szőlőbe, ahol már ismerősök várnak.

Valóban, Monori Ferkó reggel óta leste az utat, hogy el ne tévedjünk és tovább ne hajtsunk a Czakó Bálintékhoz, aki a legközelebbi szomszéd volt a szőlőben.

Szép, napos novemberi vasárnap volt.

A Kálmán körték elrakva az árpában, meg a szalmában sárgultak már karácsonyra. Az eresz alatt füzérekben pirosodtak, sárgáltak a csővespaprikák és a héten levert dió még ott feketéllett a kosárban, ahogy az eső fekete levélvel befestett mindent.

Engem a Hajlati csárda érdekelt különösen és már indultam volna, de hát addig a Monori tanyából kimenni nem lehet, amíg az ember meg nem kostólja az ideit, most kiforrott újbort. A bor még zavaros volt, savanyú, de a paprikás, füstöltkolbászhoz meg a foszlós töpörtyüs pogácsához „ez ment, nem pedig a tokaji”. Így mondták, azt ebben meg is egyeztünk. Annál is inkább, mert az első pohár vezsenyi bor rázkódtatóan savanyú, úgy, hogy az ember menekülni szeretne, a nagy kínálásra még csak valahogyan legyömszöli a második pohárkával, de a harmadikat már kéri a vendég. Erre aztán nagyon büszkék a vezsenyiek és erre vártak Monori Ferkóék, hogy végre azt mondjuk:

— No, van-e még abból a bicskanyitogató vinkóból...
Végre aztán sorra került a csárda.

Igen sok csárda van, már részben csak az emléken, részben romokban, vagy lakóházzá átalakítva.

Ezek ugyan nem olyan híresek, mint a Kutyakaparó volt, de azért valamennyihez fűződik valamilyen emlék a régi világból.

Amikor még úgy szerződtették a juhásztbojtárt, hogy az

volt az első kérdés: tud-e a három ef-fel bánni? Vagyis: farkassal, fokossal és forgó (kergekóros) birkával.

A Tisza körül híres csárda volt, Szolnok alatt, a Szanda Csárda, ahol Patkó Sándor, meg Fábíán Pestya betyárok mulatoztak és viaskodtak a vármegye pandurjaival. Vezsenynél volt a híres, Hajlati csárda és benne a szép Pápainé a kocsmáros, akit Virág Károly gyilkolt meg, mert nem tudta megkapni. Még kocsisnak is beállt a szép csaplárosnéhoz, úgy mondta, hogy egy éjszakáért, két évig juhász-kutya is lenne, még sem sikerült, mert özvegy Pápainé hűséges volt a férje emlékéhez mindhalálig. Rólá szól az ének, amit az Alföldön is ismernek, de az egész nótát csak Tövis Rozál néni tudja, aztán a kis Fejes Linussal el is énekelték kérésünkre.

Tövis Rozál néne hetvenöt éves volt, Fejes Linus meg kilenc.

Rozál néne vasárnapi ünneplőbe öltözött a tiszteletünkre, selyemkendőt kötött a fejére, amiben majd temetni is fogják — így kérte és így mondta. Köténye két szélét fogva, éneklés közben fejét ingatva jobbra-balra, ahogyan a nóta kívánta, néha a kis Linusra nézett, aki bátor hangon, a derekát is mozgatva énekelt.

*„...Jaj, de széles, jaj de hosszú az az út
Amelyiken kilenc betyár elindút...
Amelyiken kilenc betyár elindút
Pápainé udvarába befordút.”*

Virág Károly fölbérelt cinkostársakkal volt, állítólag vezsenyi cigányok voltak. A gyilkosokat azonban soha nem tudták megfogni. A gyilkosság igazi okát sem tudták kideríteni, nem volt azonban olyan alföldi vásár, ahol ne énekelték volna és ne árulták volna a füzetes, képekkel tarkított Pápainé historiáját.

*„...Pápainé adjon Isten jó estét
Adjon Isten maguknak is szerencsét.
Pápainé ne kívánjon szerencsét
Még az éjjel kés járja át a szfvét...”*

A kis Linus már könnyezett is, mikor ideért az éneklésben.

*„...Pápainé leszalad a pincébe,
Hozza a bort az aranyos itcébe.
Pápainé nem kell nekünk a bora,
Az életét tegye csak a markunkba...”*

A Tisza felől fú a szél és az elsárgult leveleket tépdesi a diófáról és hajtja felénk.

Öreg diófa áll az udvaron, talán alatta ült a szép Pápainé valamikor.

*„...Pápainé kiszaladt a kis kertbe
Feltekintett a csillagos nagy égre...
Én Teremtőm vigyél fel a kék égbe
Ne jussak a kilenc betyár kezére.”*

A kis Linus nagy lélegzetet vesz, aztán úgy fújja a befejező strófát:

*„...Nesze Kati, tartsd meg ezt a szál gyertyát
Míg elvágom az idesanyád nyakát
De Katinak gyászbaborult a szíve
Mert már akkor bokáig járt a vérbe...”*

Szomorú, rékatós nóta.

— Még engem is megrékat mindig, ha énekelöm — mondja Rozál néne, aztán meg is gyömöszöli az orrát utána.

— Kitől hallotta a nótát először, Rozál néni?

— Hát, bizony azt már meg sem tudnám mondani, de ollanforma süldő jány lehettem, mint ez a Linus most, aztán akkor énekelték tiloláskor, tollfosztáskor, meg a fonóban is, akkortájt történhetett...

Czakó Bálint már sürgetett, hogy azt a sértést meg ne tegyük, hogy ha elfogadtuk a Monori Ferkóék borát, hogy az ő házát el ne kerüljük.

Ebéd közben aztán a töltelékes káposzta és a bőrs karaj közt, feltettem a kérdést:

— Hogyan is volt a vezsenyi garabonciás?

Czakó Bálint nagyot nevetett.

— Ezt meg bizonyára Várkonyban hallottad, a kormánypárti képviselő még ezt is felhozza ellenünk, de már nem segít, mert csak bejut a követünk az idén...

Itt, egy kis kitérővel, néhány választási és korteskedési esemény elbeszélése következett. Végül, aztán mégis csak rátért a beszéd a garabonciásra:

„Hát az úgy volt, hogy már mindenütt a környéknek volt garabonciás diákja, de még Vezensynek nem. Sőt, erre még csak nem is láttak egyet sem, aztán irigyelték ezt a vezensyiek a várkonyiaktól, akiknek két garabonciás diákjuk is volt. Jól is tartották őket frissen fejt tejjel, meg túróval, vajjal, mert a garabonciás azt kért.

Egyszer aztán egy szeles őszi napon, széltépett köpenyben, vándordiák érkezett a faluba és szállást kért.

Azonnal szétfutott a hír, hogy garabonciás diák és azon nyomban tejjel kínálták, minden jóval tartották, mert úgy mondták, hogy ha a garabonciás diáknak nem adtak szállást, vagy tejet, hát a következő évben a jég elverte a termést és nagy pusztító viharok zúdultak a falura.

Így aztán a falu szélén lévő üres házban szállást adtak neki és mondták, hogy maradhat amíg akar.

Ott is maradt Vezensyenben sokáig, olyan jól érezte magát. Minden nap másik háztól vittek neki ennivalót, de a ház küszöbét senki átlépni nem merte. A kémény azonban állandóan füstölt és a garabonciás még kérte, hogy fát hordjanak neki.

Egyszer aztán, éppen a falu bolondja vitte a fát és beleelkedett kíváncsiságában, hogy vajon mit csinál odabent a garabonciás, azzal a sok tüzelővel. Akkor látta, hogy a tűz fölött valami nagy edényben és nehéz merőkanállal kotyvaszt, méricskél és öntöget valamit, ami kékes lánggal ég.

A falu bolondja nagyon megrémült és nem mert szólni senkinek. Hanem, amikor egyszer nyomtalanul eltűnt Vezensenyből a garabonciás, bemerészkedett és akkor látta, hogy az egyik sarokban egy ezüst egypengős hever, aztán a tűz körül talált még néhány kétpengőst, meg ötpengőst is. Nosza megörült a találmánynak, zsebredugta és este a bugyi kocsmában nagyot mulatott, aztán büszkén fizetett.

Hanem, nemsokára jöttek érte a csendőrök és bevitték. Ekkor derült ki, hogy a falu dédelgetettje egy kőrözött pénzhamisító volt, aki kihasználva a Vezensyieket, pöngősöket gyártott...”

— Hát ez a története a garabonciásunknak, de azért jobb nem emlegetni, mert még a kortesek ezt is kihasználják.

A Fűry-novella után ide kívánczik egy betyár nőt, amit nagy-bé-
tyemtől tanultam meg fiatal diák koromban és bizony sokat énekeltük mi
únokák, apainkkal együtt esténként az öreg kúria előtt, a nagy bálványfák
ajlalt;-

Engem hínnak Fábrián Pestének,

Engemet az igazi betyárnek.

Bujj el zsandár,- jön Fábrián Pesta,

Jaj de szépen, jaj de könnyen peng a sarkantyúja. -

- ooo -

Barancki Tamáska István;-

" A K I S S Z O B Á B A T O P P A N É K . . . . "
=====

- A második világháború engem Friedrichshafenben, a Bodeni tónál
ért utól, ... amelyik szintén francia megszállta terület lett 1945
Nagypénteken.

Szerencsésen megusztam az előbbi majdnem mindegyes amerikai légi
támadásokat. Mivel sem a magyar, sem a francia kormány nem üzentek egy-
másnak hivatalosan háborút, a francia csapatok nem tekintették a magyar
katonákat hadifoglyoknak.- Ez volt a második szerencsés fordulat az én
számomra is.

Amikor egy francia katonai kiképző iskola - École des Cadres- ott
megnyílt, engem a francia nyelvtudásom és katonai kiképzésem alapján al-
kalmazott.- Igazolványaim- francia, angol és német nyelven- a francia zó-
nán kívül az amerikai és angol zónákban is szabad mozgást biztosítottak
számomra.

Igy történt, hogy amikor München környékén egy magyar menekültek
csoportját meglátogattam,- nevemet mondva- értesítettek, hogy egy Ta-
máska Endre tartalékos százados Spital am Pirm-ben(Ausztria) van egy
ottani magyar táborban.- En,azonhal elindultam a DKW sport kocsimmal,
mert tudtam, hogy ez senki más nem lehet, csak Édesapám.

A táborban szomorú hírt kaptam. Édesapám egy hete hazament Magyaror-
szágra, abban a hiszemben, hogy Édesanyám valószínűleg szintén otthon
van már? -

De felvidultam, amikor Édesanyám levelét átadták nekem, amelyiken
az ő München környéki címe is rajta volt.-

Visszeindultam azonnal és az esti órákban megérkeztem Münchenbe, a-
hol megkaptam Édesanyám pontos címét. - Már késő este volt, amikor egy né-
met földműves házájában kopogtatam.

A házigazda fogadott és amikor megmondtam, hogy ki vagyok és kit
keresek,- ő hátra szolt;

- Frau Tamáska ! Ihr Sohn ist hier angekommen !- nem

A váratlan és majdnem csodával határos jelenetet jobban tudnám
leírni, mintsem befejezném Petőfi versszakát -

- ropult felem anyám s én csüggttem ajkán szótlanul ,
mint gyümölcs a fán....

Örömkönnyekek és ölelések alatt értesítettem Édesanyámat, hogy Édesapám
is életben van és hazament. Így az öt tagú családnak három tagja túlélte
a nagy világegyeszt.

Másnap kijártam az amerikai irodában egy engedélyt Édesanyám számá-
ra Kempton városáig az amerikai és francia zóna határvonalánál.

Az amerikai határörnek elmondtam, hogy-hogyan találtam meg Édes-

anyámat és el szeretném vinni megammal a francia zónába, ahol én francia katonai iskolában vagyok alkalmazva.

- Induljon el! - En nem nézek oda, hogy Keletre, vagy Nyugatra mennek -e? -

A francia határőr meg meg sem kérdezte, hogy ki is ül mellettem? - Így hamarosan az én lakhelyemhez megerkeztünk.

Édesanyám velem élt 1946 őszéig; amikor egy hazatelepítő vonattal ő is hazaindult s hazatért.

Rövidesen Bandi bátyémtól is hírt kaptam, aki egy szibériai hadifogoly táborban volt. - Szintén életben maradt, várakozva a kiszabadulást hosszú évi szenvedések után.

Maria húgom és férje egy légi támadás után Pozsonyban kórházba kerültek, de később ők is hazatérhettek Magyarországra.

Igy történt, hogy az öt tagú családkunk, ha eléggé szétszórva is, túlélte a második világháborút. -

NB; A TAMASKA családból heten vettek részt a II. Világháboruban. - Ketten hősi halált haltak, - Hadifogságban; - 2 szovjet, 1, amerikai, 1 francia táborban. -

... ..

50 ÉV UTÁN ...

=====

...., A M.Kir. Csendőrség részéről 5 teljes zászlóalj vett részt a budapesti védelmi harcokban.

-Mégpedig; a galántai, a zilahi, a székelyudvarhelyi, a besztercei és a pécsi zászlóaljak Szilády Gyula csendőrezredes parancsnoksága alatt. -

3.000 csendőr és 160 csendőrtiszt halt hősi halált Budapest védelmében. -

1945 február 12, én az utolsó adást a csendőrségi rádió sugározta. Buda is el esett 52 napos ostrom után és így Budapest teljesen a vörös hadsereg kezére került. Elkezdődött Magyarország sötét korszaka.

..... Ötven évnek kellett eltelnie, hogy valami történjen.....

1994, március 1.-én kaptam egy örömteli levelet Magyarországról, hogy ötven év után, ha szerény keretek között is, meg tudták tartani a Csendőrnapot.

A sok évi meghurcoltatás, büntetés, senyargatás után akadt egy volt csendőrtiszt aki akciósba lépett. -

Igy írja levelében; " A találkozásra 44 tisztet hívtam meg, közülök 25 jelent meg, és két feleség is eljött..."

"Vastag postát küldök; udvözlelet a csendőrnapi összejövételről, amelyen, mint rangidős - Fenyvel László (1932-es évf.) mondott pohárköszöntőt, majd vitéz Komporday Pál adta elő ez alkalomra illő - hatásos versét....."

Végtelen nagy örömmel olvastam Simonyi Pista rendezőnek beszámoló levelét és nagy alapossággal tanulmányoztam az aláírásokat is.

Azok között elég sok régi bajtársamat fedezhettem fel, kikkel békeben, háborúban, hadifogságban, börtönben és azincbarcikon is együtt lehettem.

Pista!..."- szinte szívből gratulációk vállalkozásodhoz s Rajtad keresztül bajtársi szeretettel ölelem mindazokat, akik 50 év után elég bátrak voltak arra, hogy megjelenjenek ezen az összejövetelen.

Ugy látom, még egy szomorú fél-évszázad után is él sokaknak lelkeben régi jelszavunk;...

HÍVEN,

BECSÜLETTEL,

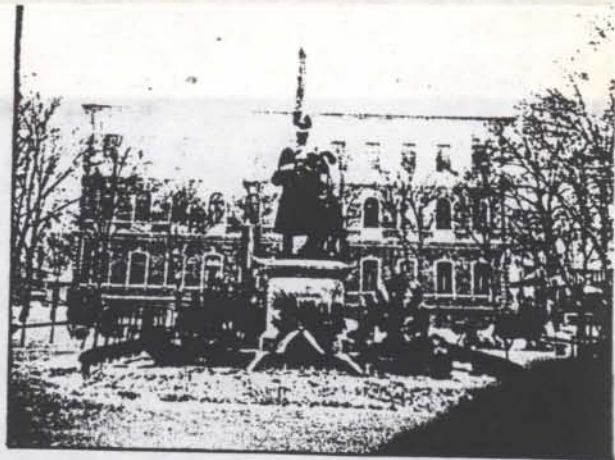
VITÉZÜL!

***

vitéz Baranchi Tamáska
Endre úrnak,
M. kir. Csenedőr Bajtársi
Közösség vezetője,
2621 Woodgate LN.
Sarasota, Florida
34231-6457

U S A

Kedves Bandikám!

Szeretettel gondolunk Rád, valamint az itt meg nem jelenhetett élő és eltávozott bajtársakra, számtalan hősi halottunkra, mártírunkra a fél évszázadnyi kényszerű kihagyás után végre megrendezett első nyilvános, hazai országos ünnepi összejövetelünkről. Légy szíves, tolmácsolj ezt a hazától távol élő bajtársi közösségeknek is. Szívből ölelünk és üdvözlünk mindnyájatokat, a régi bajtársi szeretettel,

HÁGI, 1994. február 13.

Paahy Miklós fidesz
Sturmer József
Fróter Sándor fidesz
Bydunfalvics János
Sturmer József
Magony Alir
Jánosfalvi László fidesz
Dr. Horváth Lajos fidesz
Borsosky Sándor
Josip János
Horváth László fidesz
Horváth László fidesz

Lenegél László *mint rendező*
Sturmer József
Magony Alir
Békési János
Magony Alir
Paloczky István fidesz
Melms
Horváth László fidesz
Magony Alir
Radnányi László
Magony Alir
Rajkai Klára

A Magyar Királyi Csenedőrség
100 éves
Jubileumi Diszérme.
/-1881- 1981 -/

vitéz Baranchi Tamáska Endre ;

K a l a n d a b o r s i - i ú t o n .
=====

A nyári szabadságom rekkenő meleg napjait úgy tettem elvisehetővé, hogy délutanonként kerékpárral lementünk az öcsémmel és unokáöcsémmel Borsi mellé a Bodrogba fürdeni és evezni.

Egy kerékpárunk azonban felmondta a szolgálatot. Mi nem estünk kétségbe s hárman két kerékpárral indultunk neki.- Igen ám, de mindig velünk volt még az öcsém Rika nevű kutyája, a nagyváradai tűzér hadapródnak kedvenc játszótársa is.

Ennek a kutyának pedig az volt a szokása, hogy az egyenruhásokat nagyon szerette, de másokat nem igen kedvelt. Éppen ezért vagy porázon kellett vezetni, vagy pedig csak szájkosárral lehetett szabadon engedni. Ha szerét tehetta, a szájkosarától elég gyakran meg is szabadította magát.

..... Nagyszerű időnk volt s már a nap erősen közeledett a Sátorhegy felé, hogy nyugovóra térjen.- Kellemesen felfrássulva folytattuk utunkat hazafelé két kerékpáron. A Rikának igen jó kedve volt s hol elől, hol hátul, vagy jobbra-balra benn a mezőn száguldozott és ugrándozott.

Az öcsém egyszer csak észrevette, hogy sikerült a kutyának ismét megszabadítania magát a szájkosarától.- Azt ügyesen el is hagyta valahol a magas fűben.

Batyus asszonyok és emberek jöttek Újhely felől az úton,- hazafelé a hetipiacról. Öcsém nem akart ismét nadrágot, vagy szoknyát fizetni, így a kutyát porázra fogta s úgy vezette kerékpárról tovább.

Igy haladtunk Újhely felé.-Nemsokára azonban egy kakastollas csendőrijárőr tűnt fel a szemünk előtt.- Kimért léptekkel jöttek irányunkba. Szóltam öcsémnek, hogy figyelje csak meg, hogy mi is fog történni? Ha a járőr megszólít bennünket, csak álljunk meg.

..... Ugy is történt.---- A járőr bár komótosan jött, de mi elég hamar beértük őket, mert mi gumihuszárok voltunk.- A járőr megállt az út szélén, -köszöntött bennünket. Mi viszonzottuk..... Rátapostunk a fékre és egy kicsit lassítottunk. Majd megálltunk, amikor a járőrvezető illedelmesen megkérdezte;

- Hová igyekeznek az urak? -

Mi feleltük; hogy-

- Újhelybe.-

A járőr tagjai a Rikára néztek és utána az öcsémre, aki a porázt tartotta.-

- Tudja kérem, hogy tilos kutyát kerékpárról porázon vezetni? - folytatta a járőrvezető;-

- Vagy tessék leszállni a kerékpárról, vagy pedig szabadon kell engedni a kutyát.-

Öcsém válaszolta ;

- A kutya hamis s éppen ma hagyta el az új szájkosarát.-

- Akkor pedig tessék a kerékpárról leszállni s úgy vezetni a kutyát, vagy pedig felvenni a kerékpárra. Ugyanis az előbbi eset útbiztonsági károsítás.-

Erre én is közbeszóltam.

- Hol ven ez megírva? -

Mire a járőrvezető válaszolta, hogy-az Útbiztonsági Kézikönyvben.

Majd újra kérdeztem, hogy;

- Hányadik paragrafusban? És biztos ön ebben, hogy az valóban szabályellenes cselekmény? -

Igy folyt le a rövid eszmecsere, elég kedélyes hangnemben, -
...Történetesen mi mind a hárman rövid nadrágban és rövid újju-
ingben voltunk s kis úszóna táskán kívül csak a vizes fürdőnadrágja-
ink voltak még velünk. - Így nem sokat lehetett belőlünk kinézni.

Azonban, hogy a további diskurzusnak véget vessen a járőrvezető s
hivatásának komolyságát is kidomborítsa, udvariasan így szólt;

- Kérem, igazolják magukat ! -

Unokaöcsém volt az első. - Vasuti arcképes igazolványát elővéve s
azt megmutatva még hozzátette;

- Református esperesi káplán vagyok Cigándon. -

Majd jött az öcsém, a Rika tulajdonosa. Átnyújtva igazolványát, már tet-
te is hozzá;

- Tüzérfőhadnagy - a nagyváradi tüzérhadapród iskoláról. Nyári sza-
badságom szüleimmél vagyok. -

Akarszettel maradtam én utóljára, mint azt már előre ki is módoltam.
Kényelmesen nyultam bele a farzsebembe s onnan előveve a zöld személya-
zonossági igazolványomat, már nyujtottam is.

A járőrvezető átvette, rámutatott a fényképre, majd ismét rám. - Villám-
szerűleg intett a szemével a járőrtársra. - Vigyázz, be merevedtek. lecsu-
szott a kezük gyors mozdulattal a puskaszíjjon. Keményen a szemembe néz-
ve már mondta is;

- Főhadnagy Úr ! - Balogh Gyula szakaszvezető, a sátoraljaújhelyi őrs
17-es számú útellenőrző járőre alázatosan jelentkezem ! -

..... A jelentkezés elhangzása után büszkeséggel néztem öcsémre és u-
nokaöcsémre, ők meg a járőrre. - Én csak úgy a szememmel mondtam, ... lát-
játok, ezek a magyar föld gyermekei, javaink, életünk, mindenkori őrzői.

Utána egy pár szót még váltottunk kedélyesen a járőr tagjaival,
miközben Balogh szakaszvezető megjegyezte, hogy mindjárt kezdtem gyana-
kodni, amikor én a paragrafust és egyebeket kezdtem feszegetni. -

Majd mind a hárman kerékpárról szálltunk. - A Rika örömmel ugrált
és nyaldosta a csendőrök kezét s elbucszva a járőrtől még mielőtt a nap
lebukott volna, már Újhelyben benn is voltunk.

.....

Két évvel később a nyíregyházi Bessenyei téren álltam, Esterházy
pépita ruhában és gentry-kalapomban. Mennyasszonyommal beszélgettem, mert
még a Tisza sinautó motorját a nagybajuszu Bencs motorvezető be sem gyűj-
totta.

Egyszer csak egy fess csendőrőrmester sarkai koppantak mellettem. Tisz-
telgett s így szólított meg ;

- Újhelybe utazik a főhadnagy úr ? -

- Igen, - feleltem.

- Tessék ideadni a kistáskát és a kabátot, majd én azt felviszem a
kocsiba és helyet biztosítok. -

.... A motor felbugott, még az ajtóból búcsút intettem a menyasszo-
nyomnak s már mentem is a sinautó elejére, mert láttam, hogy Balogh már
ott ül. - Mellette az üres helyre leültem s elkezdünk beszélgetni.

A nekem oly kedves szabolcsi tájak kaleidoszkóp szerűen váltakoztak
a rohanó sinautóból nézve. - Majd ráterelődött a szó a borsi-i úton való
találkozásunkra is. - Mosolyogva emlékeztünk mindketten. - Deklódott az ö-
csém után is, de nem felejtkezett még megemlíteni a Rika kutyát sem.

Nemsokára "ermine tenyénél, az elágazásnál voltunk. Utasok szálltak
ki - és be. Az ajtó becsapódott s már jó iramban ment a sinautó, -kerekai
ütemesen kattogtak a madzag vágányon.

Rövidesen jött a "tortalap - a lacsonyságú" fekete sapkájában, vörös
karszalaggal "kakuk úr", a főkalauz. - A szabálytalanságok kegyetlen megto-
rolója. - Neve nem ez volt igazában, - de mindenki csak így hívta a háta
mögött. - Rettegett tőle minden vasuti beosztott, főleg a szolgálattevő

kalauzok, En magam jobban voltam vele. Valamikor Édesapám tanítványa volt s ha utközben valahol talalkoztam vele, mindig váltottunk egy pár szót. Sohasem felejtette el megkérdezni;

- Hogy van az igazgató úr? - kedves édesatyja? -

.... Kakuk a közelünkbe érkezett. - Balogh vette elő a jegyét először, mert ő ült az ülés szélén. - Miután azt "elkezelte", fordult felém. Katonásan tisztelgett, - szinte hátrahomorított tenyérrel s már szólt is;

- Szabad a jegyet- százados úr! -

Erre nézett nagyot Balogh őrmester.

- Boc/sántot kérek- hogy én az egész úton főhadnagy úrnak tituláltam a százados urat! -

Megnyugtattam, hogy nem történt semmi hiba. Utóvégre sem a zergefol-
lás kalapomon, sem pedig a nyakkendőmön nem láthatott egy csillagot sem.
Majd pedig meg hozzátettem;

-Nemcsak maga lépett elő őrmesterré, de nálam is volt az utóbbi időben csillaghullás.-

- ooo -

U j r a M u h i p u s z t á r ó l .
=====

A FBH. XI. évfolyamának 2. számában már írtam egy pár sort a muhi pusz-
tai emlékműről.

II. Endre király halálakor 19 Johannite rendházat tartottak nyilván Magyarországon, de már II. Pászkal pápa bullája kiváltságokat biztosít 1113-ban alapított jeruzsálemi magyar Ispotályos háznak.

1232-1254-ig Voczoni Rembaldus a magyar- szlavon rendtartomány első mestere- Magister per Hungariam et Sclavoniam; prior in Ungaria.

DER JOHANNITERORDEN
DER HERRENMEISTER
EINBECKER STRASSE 21
37603 HOLZMINDEN

Holzminden, 19.12. 93

Lieber Herr Tamáska!

Vielen Dank für Ihre guten Wünsche zu Weihnachten und zum Jahreswechsel, die ich von Herzen erwidere. Besonders gefreut habe ich mich über die beigefügten Fotos der würdigen Gedenkstätte in Muhi. Wie ich annehme, ist sie 1991 am 750. Jahrestag der Schlacht gegen Batu Chans Mongolen errichtet worden. Es ist schön, daß auf dem Gedenkstein auch der beteiligten Ritter des Johanniterordens gedacht

wird.

Mit herzlichen Grüßen

Ihr

Az Ispotályos kereszt.

Ez a Rembaldus mester lovagjaival együtt résztvett a tatárok ellen vívott Sajó menti ütközetben, majd a menekülő IV. Béla

királyt a maradék lovagok a Tengeremellékre segítették.

Ezért ennek emlékére kaptak a muhi emlékkertben a Johanniták egy "Ispótyalos keresztet", valamint a kereszt tövében pedig egy megvésett kőtáblát, amelyen röviden (latinul) meg van örökítve a Johannita lovagok muhi pusztai csatában való szereplése.

Ezt a két fényképet küldtem el a Johannita Rend Ürmesterének, -Vilmos - Károly porosz kir, hercegnek, akitől a túloldalalon olvasható levelet kaptam válaszul.

--- 000 ---

Bajtársi hírek.

Társadalmi események.

1993 - Borbála est. A floridai volt tűzerek 1993, dec. 3.-án este a Sand Castle hotel külön termében tartották meg a szokásos -Borbála estjüket-.

Cocktail órával kezdődött, majd 7 órakor kezdetét vette az ünnepség.- vitéz Baranchi Tamáska Endre köszöntötte a tűzereket (megjelent őt) és a tűzér barátokat, majd felkérte Dr. Fűry Lajos tb. tűzért, hogy tartsa meg az ünnepi megemlékezést. Bár, ő huszár volt, de a nyíregyházi huszárlaktanyában megismerkedhetett a tűzerek életével is, hisz ott volt két agyús utegünk,-

Ezután következett a finom vacsora fehér és vörös borral meglocsolva, így a hangulat is emelkedett.- Most ismét v. B. Tamáska Endre lépett a mikrofonhoz, hogy immár a 15. sarasotai "Borbála tekercsét" felolvassa. Nemcsak a tűzérékről, de a többi fegyvernemhez tartozókról is megemlékezett vidám rigmusokban, amit az egybegyűltek nagy élvezettel hallgattak.

Szent BORBÁLA
a Tűzerek Védsejntje

A társaság több tagja kijelentette, hogy eddig ez volt a legsikerültebb Borbála-est.

A rendezést vitéz Baranchi Tamáska ~~Andre~~ és Felesége Sarolta végezte, így nekik jár a köszönet.

Az ünneplők ezzel búcsúztak; Viszontlátásra a jövő évi Borbálán !-

Részlet a Borbála tekercsből ;

IN NOMINE SANCTAE BARBARAE
*****

Anno Domini ; Miljesimo-Noncentesimo-Nonagesimo-Trio . /1993 /
-MCMLXXXIII.-

Ahogy tereksámet számolgatni kezdem,
Bizony logarlöcsöt (lécet) kellett már keresnem.
Pedig a számolás nekem ugysis pokol,
Tűzér logaritmust nem találtam sehol.
No de ne számoljunk, hanem örvendezzünk,
Mert Borbála naphoz ime elérkeztünk,
Huzd ki megad pejtás !- ne mutasd a korod,
Nincs itt keresztlevél, csak igyed a borod.
Fogynak a soreink, ahogy észreveszem,
Veteránok lettünk s élünk még kevesen.
Mert már lessen úgy lesz, hogy tűzér lesz kevés,
Hisz a Hadek Utján negy a gyülekezés.
Azért öreg tűzér, megad el ne hagyjad,
Ha kell hordágyon is ide hozasd megad.
A pettentyus szellem biz' velünk van végig.
Szent Borbála nekünk erőt adott mindig.
Ne hagyjuk e napot feledésbe menni,
És a tűzér nevet most már elfeledni.
Adjon a Petronénk nekünk még éveket,
A Borbála-napra gyűjtsük sz erönket.
"Piros a peroli!"- mondták sokszor egykor,
Nem kell beijedni,-e multadra gondolj.
Nincsennek terecskok, ágyúk és mozsarak,
De mi összetertünk, máltunk a kepcsolet.
Jó tűzér pejtásom,- hívjuk hát Borbálát,
Teritse most is rénk biborszín peléstjét.-

-000-

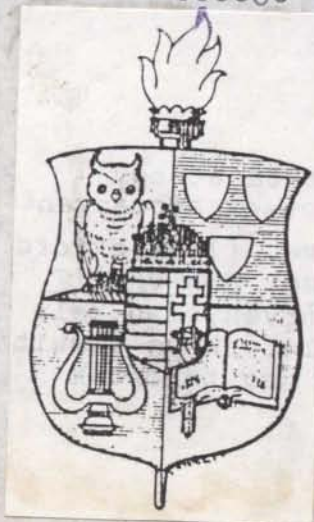

Képek a Borbála-estről.

--- 000000 --- 000000 --- 00000000 --- 000000 ---

-1994- A sárosotai KOSSUTH KLUB 1994, január 23.-én tartotta meg tisztújító közgyűlését. Mivel nem választottak új tisztikart, így maradt a régi erre az esztendőre; -Elnök; Szűts Pál, alelnök; vitéz Baranchi Tamáska Andre, pénztáros; Szaday Tibor, pénztáros h. vitéz Baranchi Tamáska Andrené, titkár; Dr. Köpeczi - Bótz Mihály, Igazgatósági tagok; Novitzky Sándor és Reithauser László.-

1994, febr. 27.-én "farsangi zenés délutánt", míg március 27.-én pedig a "Március 15.-i Nemzeti Ünnepet" tartja meg a Kossuth Klub.

A Sarasotai MAGYAR KERESZTYÉN EGYHÁZ 1994. február 6.-án, Istentisztelet után tartotta meg az évi közgyűlést. Ft.

Az Istentisztelet alatt az igét Dr. Vitéz Ferenc ref. püspök, -Johannita lovag hirdette. Az elő és utóimát Nt. Bodor Péter-Pal esperes mondta.

A közgyűlésen megválasztotta a gyülekezet az új presbitériumot 1994 évre.

Elnök; Ferenczy Sándor, főjegyző; vitéz Baranchi Tamáska Endre, pénztáros és titkár; Tomory József, pénztáros h; Lőrincz Dezsőné, Egyházi Ertesítő szerkesztői; Boros I. Ana, és Dr. vitéz Ormay Józsefné, Istentiszteleti sorrend készítője; Horváth Helén, Szeretet vendégség vezetője; Kiss Edit presbitériumi tagok; Dr. Fűry Lajos, Krajszik Gizella, Lőrincz Dezső és Pásztor Ernőné.

" CSENDÖRNAP Sarasotán.

HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL

Ha szerény keretek között is, de 1994. február 14.-én a sarasotai csendőrök és tb. csendőrök megtartották a Csendőr napot Dr. Kara László bajtársunk házában.

A megjelenteket a házigazda, Dr. Kara László üdvözölte.

Az ünnepi megemlékezést Gergey Kálmán bs. mondta; -

"Csendőrnapi emlékezni jöttünk ma össze. - A múltban évtizedekig nyilvános helyen társadalmi eseményként ünnepeltünk. Most a magánlakás közvetlen és melegebb atmoszférájában szorultunk, hogy megemlékezzünk, mint ahogy azt otthoni csendőrnapiokon is tettük, hősi halottainkról és mártírjainkról, mert nincs olyan magyar testület, vagy intézmény amelynek számarányához képest annyi mártírja lenne, mint nekünk csendőröknek.

Az ő emlékük és áldozatuk kötelez minket túlélőket, hogy a Testületünkre szórt házugság mocskát tisztára mossuk.

E célért akarunk a jövőben dolgozni, mert az igazság olyan mint a bűvő patak sok sötétben bujdosás után előbukkan a felszínre.

Hiszem, hogy egyszer nemcsak a csendőr, de a magyar igazság bűvő patakja is napfényre kerül.

MINDHALALIG!

Csendőrök és tb. csendőrök a Csendőrnapon.

Ezzel a gondolattal tisztelgünk a csendőr és minden magyar mártír emléke előtt.

- Egy perces néma felállásunk legyen a virág jeltelen sirjeikon.-"

Utána vitéz L. Jezierski László MHBK csoport vezető emlékezett meg a többi fegyvernemek nevében, míg Dr. Pelsőci László bs. pedig a volt. M. Kir. Rendőrség nevében mondott keresetlen szavakat.

A háziasszony gazdag büffeje mellett még sokáig meredt a társaság együtt borozgatva s emlékeiket idézve.

- Megjelent négy volt csendőrszázados (az ötödik sajnos kórházban volt/

.....

B e t e g s é g - K ö r h á z ..... Felgyógyulás .

Az utóbbi időben két barátunk-bejtársunk volt kórházban.

Az egyik szivműtéten esett át, míg a másik agyvérzést kapott. Ma már recuperation house-ben, illetve nursing - home-ben vannak.

Mind két bejtársra sokat gondolunk és kívánjuk mielőbbi teljes gyógyulásukat, hogy otthonukba visszatérhessenek.-

... ..

++++ H e l e z o s á s . +++++

* Dr. med. nemes Berancki T A M Á S K A LORÁND- ETELE *

a Pécsi Tudomány Egyetem Orvosi Karának volt professzora, ny. törvényszéki orvosszakértő, több éven keresztül a Pázmány Peter Tudomány Egyetemen Dr. Orsós Ferenc professzor tanársegédje, több orvosi szaktanulmány szerzője - 1993 november 28-án 75 éves korában Aschenben (Németország) hirtelen elhunyt.

A Református Egyház gyászszertartását 1993 dec. 12.-én tartották Aschenben.-

Kivánsága szerint hamvait Spanyolországban / Galpe/ a felesége mellé fogják elhelyezni.

+++

Gyászolják; leánya Zsuzsánna és a TAMÁSKA család tagjai- Magyarországon, USA-ban és Kárpátalján-Ung vármegyében.

+++

Isten veled Loránd !

Loránd unokatestvéremet nemsokára követte volt egyetemi évfolyamtárs Dr. Návori Kornél barátunk.

Dr. med. N Á V O R I K O R N É L

ny. egyetemi tanár, tart. m. kir. orvos zászlós, volt "Rongyos Gárda" tagja, a v. M. Kir. Légierők Éjjeli Vadász ezredének orvosa a háború alatt, a Kormányzói Bronzdicsérő Elismerés a hadiszalagon, A Tűzkereszt I. fokozata, a Nemzetvédelmi Kereszt stb. kitüntetések tulajdonosa, az Amerikai Magyar Orvos Szövetség elnöke, a sárosotai Baráti Asztaltársaság egyik nagyrabecsült tagja -

1994 január 22.-én 76 éves korában lakásán hirtelen elhunyt.-

Gyászistentisztelet volt 1994 jan. 29.-én a sárosotai Toale Brothers Gulf Gate kápolnájában.

Ant. Bodor Péter-Pál ref. esperes és Ft. Dr. Szépe László r.kath. lelkesek mondtak búcsúbeszédet.

A magyar orvosok nevében Dr. vitéz Magoss Imre, a Rongyos Gárda nevében vitéz L. Jezierski László búcsúztatták.-

= Kornél nyugodj békében ! =

Kornél barátom nálunk volt jan. 21.-én egy partyn s onnan hazamenve még jan. 21-i keltezéssel megírta a kedves vendéglátást megköszönő levelét nekünk. Azt be is dobta. Ugy hiszem, hogy ez volt az utolsó levele.-

Levelek ;

Levelekből részletek

1994 január 28. -

Vitéz Barandis Tamásra Cudra

Kedves Szórádos Úr,

Levelét és a Bajtársi Híradót
hosszabb távollét után csak most
tudom megköszönni a kedves gondolatot.

Jó hírvonalait mielőbb (viszonyom
szívvelos udvolettel, Borsos Lóránd
vitéz Horváth Istváné

A FBH. XI. évf. 3. számát, amelyben néhai Kormányzó Urunkról emlékeztem meg, elküldtem a Kormányzó Helyettes Urunk özvegyének Porugáliába.

A baloldalon látható választ kaptam erre.

-000-

Az itt olvasható levelet egy igen régi jó barátomtól kaptam. Vele már elemiben együtt kezdtük, így barátságunk igen régi.

37 év után, amikor újra találkozhattunk, csak azt állapíthattam meg, hogy Ő otthon is megmaradt olyannak, amilyen volt régen is.

Levelét teljes egészében itt közlöm, mert azt érdemes elolvasni. Ez visszatükrözi igazi énjét.-

Köszönöm Gyurka !-

.. . . .

Egy másik magyarországi levélből;

" A csendőr szót még ma is félnek kimondani. Jelen soraimmal egyidőben hallgattam a parlamentre benyújtott kérvényes javaslatát, melyben nyugati fogságot szenvedett honvédségi, rendőrségi sorállomány/-mi meg sem letünk említve- csendőrök !/ kérvényesítését célozza."

"Végre meg kellene merni elakítani a Kézincbarcikai Szövetséget is !Ezt helyettünk másoktól nem várhatjuk. # Szövetség pusztá léte már maga is memento lenne...."

-egy másik USA-beli levélből;"Gratulálok szívből a "Bajtársi Híradó" legújabb számához, különösen Kormányzó Urunkról szóló megemlékezésedhez és a HM. úrhoz írt leveledhez, utóbbihoz nagyon várjuk az "érdemi választ".

.....
-USA beli levélből; "Meghazudtold korodat.- Aki 80 éves korában is ilyen aktív tud lenni, az előtt én "kerdők tisztelgek"- - Úgy látszik igen jó fából vagy faragva...."

.....
-Bécsből-;"Kollégáim jóvoltából kérszédnek sikerült eleget tennem és most küldöm Részre másolatban a kért rendeleteket. "emélem tudod ezeket munkádhoz használni.- Kívánok Neked minden jót, maradok szívélyes baráti üdvözlettel; Sándor "-

.....
-Ausztráliából;"Csőtoltán küldök Neked \$ 25.00 US az újságra. Érdeklődéssel olvasom az ottani híreket.- Múlt évben szinte senkinek se írtam, mert nagyon beteg voltam. Majdnem három hónapig kórházban- Most már jobban vagyok valamivel, de még mindig alig tudok járni. No de elég a panaszkodásból." Ti hogy vagytok? Küli Sándor és a többiek ?- Bandikám a legjobb,- kat kívánom- .. szeretettel ölel- Zs."

Kedves Bandikám !

Köszönettel megkaptam a Bajtársi Híradót és ismét csak csodálni tudom a remek stílusodat, izlésedet, szellemet, ahogyan ezt a kiadványt megírtad és összeállítottad.

Remélhetőleg a kint élő magyarok sokan olvassák ezt az összeállítást és ez a kiadvány, valamint a sok rendezvény ében tartja bennük a hazaszeretetet és az összetartozást. Itt se ártana publikálni ezeket a régi dolgokat, hogy végre a helyükre kerüljenek és megfelelő módon megemlékezzenek róluk. Bár itt ma sokakat csak a párt ügyek és az anyagi szempontok érdekelnek, akik a régi szellemben gondolkodnak, azokat ma is öreg reakciósooknak és fasisztáknak tartják. Éz derült ki a múltkor egy tv-műsorból is, amit a ZDF német televízió készített és adott le, ami annyira felháborító volt, hogy még a hivatalos szervek is tiltakoztak ellene.

Persze az ilyen tendenciózus műsorok arra is jók, hogy kedves szomszédaink /szlovákok, románok, stb./ megint úgy állítsák be, hogy itt ma is dúl a fasizmus és az irredentizmus és csak arra várunk, hogy mikor foglaljuk el a Felvidéket, Erdélyt vagy a Vajdaságot, esetleg Kárpátalját. Tulajdonképpen nem is lenne ez olyan indokolatlan, végül is körülötünk sorra omlanak le, alakulnak át a békeszerződésekből megállapodásra került határok és államok, akkor mi, akiket a leggyalázatosabb módon fosztottak meg területeinktől, miért nem támaszthatunk igényt semmire. Ez a Jugoszláviában dúló háború is olyan borzalmas és a nyugati hatalmak olyan tehetetlenek, hogy csak elborzadok a gondolatától mi lenne, ha egyszer rászorulnánk arra, hogy ezek adjanak nekünk támogatást és védelmet.

Itt egyébként most már minden az ideai választások jegyében zajlik és már most jelennek meg listák a képviselőjelöltekéről. Nagy örömmel fedeztem fel, hogy a XIII.kerületben többek között a Keresztény Demokrata Néppárt egyik jelöltje a Vitézi Rend itteni csoportjának vezetője. Legalább tudom, hogy kire szavazzak, feltéve, hogy a mi körzetünkben fog indulni.

Nemzetes Asszonyoknak kézcsókjaimat és feleségem üdvözlését kérem tolmácsolni, Téged Bandikám a régi baráti szeretettel ölellek:

HORTHY MIKLÓS Társaság alakult Győrött - jelentették be a szervezők szerdán. Mint a tájékoztatón hangsúlyozták, a magát nem politikai pártnak, hanem civil szerveződésnek tekintő társaság célja az, hogy a kormányzóról a közvéleményben az elmúlt évtizedekben kialakult hamis képet megváltoztassa.

/Magyarság /

Pittsburghiek " mini" találkozója.-

Márkos Gyula barátunk és felesége Gitta pár het-re Sarasotába jöttek pihenni.-

Márc. 20.-án a " volt pittsburghiek" a HYATT Házban jöttek össze, hogy Gyuszinak a 70. éves születésnapját megünnepeljék. A régi barátok kellemes hangulatban pezsgővel köszöntötték az ünnepeltet.

Jelen voltak; vitéz Szűets Ervin és Mária, Dr. vitéz Kárpáthy Sándorné- Baby és vitéz Baranchi Tamáska Endre és Sari.-/

- Gyuszi Isten éltesen sokáig !-

.....
A FBH elérkezett a XII. évfolyamához.-

Önkéntes adományok; 1993-ban, K.G. fhdgy \$ 50.00
1994-ben; P. Zs szds. \$ 25.00., Dr. F. L. \$ 10.00.

A Szerkesztőség hálásan köszöni az önkéntes adományokat.-

*****

A FBH jelen száma lezárva 1994, március 21.-én-

KELLEMES HÚSVÉTI ÜNNEPEKET

KIVÁN A SZERKESZTŐSÉG

A FBH. olvasóinak

Cim; Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 34231. USA

Cim;
Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 34231. USA.

* * *